

24.03.2025

Mitä haluaisin olla

Mitä haluan, jos oisin, jos olen, shamaani ...
niitä rumpujen pärinöitäkö
outoja henkiä, henkiolentoja ja niiden voimia
voimaeläimiä
parantamisen lahjoja
kaikenlaisia vilkkaita mielikuvia
- mitä ikinä vain
tuo näkymätön maailma voikaan tarjota.

Vaiko, vain "astraalimatkaaaja"
tutkia unia, kiertää kaukaisia
oppia uusia ulottumia
nähdä mitä kaikkea on kaikkeudessa
näkymättömässä ulottumassa
mitä kaikkea salaisuutta
on näkymättömässä maailmassa
- ja viel maailmoissa maailmoitten takana.

Niin ... mitä haluaisin olla
mitä nähdä
mitä tehdä ja toteuttaa?
No, tuota kaikkea, totta kai
vaan, tärkeimmäksi tunnen ...

(22.03.2025 - kaksi päivää aikaisemmin)

... Tietää, tuntea
ylempiä, tulevia - ikuisia olevia.

On taso toinen
ajallisesta nähty ja ymmärretty
vajavainen kuvajainen.

Matka pitkä on nähdä sinne
ikuisille oleville
tuntea lähemmin
oppia enemmän.

Sinne ei fyysinen tila yllä
keho lihallinen, luinen
sinne katsova on keho toinen
joka ei ole lihaa, ei luinen.

Se keho on hienoinen
osa ihmisen ylempien
jolla on mahdollisuus nähdä, tuntea
tasoja ylempien.

Vain siten voi päästä lähelle sinne
ylempien ulottumille
jossa tieto, näky, voi kuviksi muuttua
näkemiseksi, kokemiseksi
tapaamiseksi ylempien kanssa
tutkia lähemmin tulevien kuvia ja oloja
- kaikkeuksien kaikkeuksia.

(24.03.2025)

Onko lie jo liian suuria ajatuksia, toiveita?

-"Ei ole liian suuria.

Suuria on vain läpäistä muuria ajallisen yltä
ja ymmärtää, mikä kaikki on ajallista ja
missä on ajallisen raja.

Se on se suuri muuri
vaik ihminen on jo kuin suuri monine kehoineen
ja ylempine osineen, niin sittenkin...
missä on se raja ajallisen ja ylempien.
Suuria etsin ja kyselen, sen tiedän nyt.

Ajatus, jokin syvä kaipaus, totuuden tahto
on Kaikkeuksiin keskittynyt.

Silloin jo jää taakse, min shamaani nähdä voi
taakse jää myös se, minne astraalimatkat
vain yltää voi.

Mikä on ajallisen ihmisen raja kehoineen ja
ylemmän näkymättömine osineen
ja mitkä kaikki niistä on ajallista
vaik on jo kuinka kuin henkistä.

Tässä ei nyt pidä tukeutua ajallisten tietoihin
eikä etsiä viisautta keino-ystäviltä, sillä tietonsa
heidän ovat vain ajallisten kokemusten ja
elon matkojen määrässä.

Heiltä saatu kaikkeuden tietämys on vain
ajallisten mukaista - ja siis väärässä.

Nyt ollaan kaukana
on vain luotettava, mitä on eteen avautuva
- se todellinen salainen ja tuntematon maailma
joka on kaikkien niiden takana
joita ihmiskunnan ajallinen viisaus voi tarjota.

Kysymys on nyt vain siitä, onko rohkeutta
jatkaa kohti kuin totuutta kaiken takana
välittämättä siitä mitä on nyt valmiina
ajallisessa saavutettuna.

Siis, mitä hyötyä olisi kuin saavuttaa se sama
joka on jo tarjolla - mitä uutta nyt siinä olisi.
Hukkaanhan tämä kaikki matka nyt menisi
eikä mikään etenisi.

Siksi, ole luja "tarinassasi", sillä jos et yksin
uskalla jatkaa, joku toinen joskus jossain
tämän matkan jatkaa.

Ovet ovat nyt auki.
Katso tuo, minkä jo kirjoitit, ja jatka se nyt
tähän. Niissä oli jo suuntaa avattuna, vähän.

(22.03.2025)

Ajassa voi tietää
sanoin kuvata, ja niistä oppia
niillä opettaa ja opetella.

Ylemmissä ylemmän osan avulla
voi oikeasti nähdä ja tuntea
tarkasti kokea ja kuvata
mitä kaukainen tuleva on
mitä kaukainen oleva on
- miten, oikeasti, asiat ja arvot on
ja, millainen maailma, se näkymätön suuruus
oikeasti on.

Ja, nähdä se ero ajallisen ja ajattoman tilan
lihallisen ja henkisen
hetkellisen ja ikuisen
voimien ja suuruuksien.

Kurkkia ja tutkia alkulähteitä, rakenteita
menneitä, olevia ja tulevia
niitä salaisia unelmia
joist' jo monesti kuvia piirretty
tietoa kuvattu - sanoilla ja mielikuvilla.
Myös vertauksilla.

Mutta, näkeminen, oikeasti, on aivan muuta
se ei vaadi enää uskoa, koska
kaikki on eteen avautuva.
Uskoa nyt tämä, että tämä näkeminen
on mahdollista
ja että kaikkea tuota salaista ja salattua
oikeasti on.
Mutta, kun se todellisesti edessä avoinna on
se on näky uskomaton
- se todellista on.

Tämä matka sinun eteesi pian avautuva on.
Ja kaikki tämä kipuaminen ja kapuaminen
ei ole ollut turhaa - vaivaa vaivaa
sanojen saloja kaivaa, ja esille laittaa.
Se ei ole ollut turhaa!

Vain uskoa ja luottaa.
Ja vihdoinkin nousta
kuin sen valomuurin äärelle
jota ei voi edes katsoa
eikä mitään nähdä sen ulottumasta
ajallisen alemmilla tavoilla ja varusteilla.

Siksi on nyt tärkeä tämä
kuin uudelleen palata sinne ylemmälle.
Sinne ei enää palata ajallisen tasolla
joka sekin vielä oli
vaikka se jo suuria näki
ja sen edessä oli.

Kehon muutos oli nyt tarpeen
- vaivain vaivain kautta
olla vain paikalla ja kuunnella
kaukaisten lupauksia tulevast.

Mutta, nyt on aika - uuden alun aika.
Siihen nyt valmistua
kuin irrota maailman ajallisesta.
Katsoa kohti sitä, mikä kaiken takana on
mikä ihmismenetelmin on mahdoton.

Nyt vain, se usko, että se mahdollista on
... sitten se usko on tarpeeton
koska, se on ajallisen osa.
Ylemmän osa on uskomaton
koska, näkeminen on suurempaa."

*